

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

กมล ลันธิเกษตริน. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์นิติบริษัทการ, 2521.

คง ฤาชัย. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์กรมสรพสัมพิตร, 2521.

จิตติ ติงศวัสดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

ประกอบ ประพันธ์ เลติวุฒิ. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

ประดิษฐ์ มนูธรรม, หลวง. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพฯ:
อักษรนิติ, 2479.

ปรีดิ พนวยวงศ์. ประชุมกฎหมายอาชญาและเอกสาร. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

วิเชียร วัฒนา. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.

วิเทศจารย์ลักษณ์, หลวง. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล.
กรุงเทพมหานคร: 2495.

วัลลัตชัย วัฒนาวงศ์. นักกฎหมายรับสอนกฎหมายบุคคลของนิติบุคคลต่างประเทศในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีศึกษาอบรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

ศรีวิสารวราชา, พระยา. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. พระนคร:
สำนักงานเทพศรีวิศิษฐ์ความ, 2511.

สมปอง สุจิริตกุล. รายงานต่อสภาวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สภาวิจัยแห่งชาติ, 2516.

สมศักดิ์ ชูโต และ อัตรกิจพิญ นาคสุภา. กฎหมายระหว่างประเทศปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร:
สภาวิจัยแห่งชาติ, 2514.

- ลุช เปรูนานิวิน, พล.ท. ภูมายะระหว่างประเทศ (เล่มหนึ่ง). คำสอนขั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513.
- สุจินต์ ชัยมังคลานนท์. สิทธิของคนต่างด้าวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- สุเทพ อัตถการ. กฎหมายระหว่างประเทศกับการเมืองระหว่างประเทศ พฤติกรรมและเอกสาร เล่มหนึ่ง ภาคล้นตี. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- สุเทพ อัตถการ และ ลฤษช์ผล ชม.ไฟศาล. กฎหมายระหว่างประเทศແນກคดีบุคคลและคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- สุชาติ ลัตตบุศย์. กฎหมายเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- โสภณ รัตนการ. คำอธิบายปรม瓦ลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ว่าด้วยห้ามหุ้นส่วนและบริษัท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- หยุด แสงอุทัย. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศ ແນກคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513.

วารสารและเอกสารภาษาไทย

- ฉบับรัฐกิจ ใช้ตีตั้นดิลก. ความรับผิดชอบของรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ.
วารสารนิติศาสตร์ 14 (ธันวาคม 2528): 50-154.
- ใช้ปัจจุบัน บุนนาค. การให้ความคุ้มครองแก่บริษัทไทยรัฐ. เอกสารประกอบการบรรยาย วิชาเบี้ยติลัมมนา Law 782 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- พดุง บัทเมลังษ์. การปฏิบัติต่อคนต่างด้าว. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 3 เล่มที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2532): 79.
- โภคิน พลกุล. นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนของฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปีกรอง 2530: 280-317.

- สมยศ เชื้อไทย. รัฐ: นักหาเกี่ยวกับข้อความคิดและสาระสำคัญ. วารสารนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 3: 109-110.
- สมปอง สุจิตกูล. ลักษณะของบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ. วารสารสราญรมย์ ฉบับที่ระลึก 10 ก.พ. 2516:1-32.
- สุไห์ยธรรมชาติราช, มหาวิทยาลัย, สาขาวิชานิติศาสตร์. เอกสารชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ หน่วยที่ 13 กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การพิมพ์พลวัช 2529.
- สุจันต์ ชัยมงคลนนท์. การประกอบธุรกิจคนต่างด้าว. วารสารกฎหมาย กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519.

หนังสือภาษาอังกฤษ

- Bishop, William. International Law, case and materials. New York: Prentice-Hall Inc., 1940.
- Brierly, J.L. The Law of Nations. London, Oxford: The Clarendon Press, 1963.
- Briggs, Antony N.J. Conflict of Laws in a Nutshell. London: Sweet & Maxwell, 1970.
- Brownlie, Ian. Principles of Public International Law. Oxford: Clarendon Press, 1973.
- Castel, J.G. Conflict of Laws: Cases, Notes and Materials. 4th ed. Toronto: Butterworth, 1977.
- Cheshire, G.C. and North, P.M. Cheshire's Private International Law. 8th ed. London: Butterworth, 1970.
- "----", P.M. Cheshire's Private International Law. 9th ed. London: Butterworth, 1974.
- D.J., Harris. Cases and Material on International Law. London: Sweet and Maxwell Co., 1983.

- E., Borchard. Diplomatic Protection of Citizen Abroad. New York: Kraus Reprint Co., 1970.
- Ehenzweig, Albert A. Conflict in a Nutshell. 3rd ed. St. Paul Minn: West Publishing Co., 1974.
- E., Rabel. The Conflict of Laws: A Comparative Study. 2nd ed. Boston: Little & Brown Company, 1960.
- Farnsworth. The Residence and Domicile of Corporations. London: Steven & Son Co., Ltd., 1974.
- Gerhard, Vonglahn. Law among nations. New York: The Macmillan Company, 1963.
- Graveson, R. H. Comparative Conflict of Laws. Selected Essays. Amsterdam: North Holland Publishing Co., 1977.
- "----", Conflict of Laws, Private International Law. 7th ed. London: 1974.
- Hoyle, Mark S. W. Private International Law: Cases and Materials. 5th ed. London: The Laureate Press, 1982.
- Jessup, Philip C. A modern law of Nations. New York: The Macmillan Company, 1968.
- Lasok, Dand J. W., Bridge. Company Law. London: Butterworth Co., 1980.
- Levy, Laurent. La Nationalite des Societes. Paris: Librairie genevale de droit et Jurispredence, 1984.
- L., Oppenheim. International Law, A Treatise. 8th ed. London: Longmans, Green and Co., Ltd., 1955.
- Martin, James A. Conflict of Laws: Cases and Materials. Boston and Toronto: Little & Brown and Company, 1978.

- Maryan Green, N. A. International Law. Boston: Macdonal and Evans Company, 1982.
- Morris, J.H.C. Dicey and Morris on the Conflict of Laws. 10th ed. London: Steven & Sons, 1980.
- O' Connell, D. P. International Law Volumn 11. 2nd ed. Stevens & Sons, 1970.
- Rienow, R. The Test of the Nationality of a Merchant Vesse. New York: Prentic-Hal, Inc., 1937.
- R., Pennington. Companies in the Common Market. 2nd ed.
- Schmitthoff, C. M. The English Coflict of Law. 3rd ed. London: Sten & Sons, 1954.
- Schwarzenberger, George. International Law. London: Steven & Son, 1957.
- Scott, A. W. Private. International Law, Conflict of Laws. 2nd ed. Great Britain: Macdonald & Evans Ltd., 1979.
- Seigel, David D. Conflict in a Natshell. St. Paul, Minn: West Publishing company, 1982.
- S., Robock and A. K. Simmonds. International Business and Multinational Enterprises. Michigan: Macmillan Co., Ltd., 1973.
- Wolff, Martin. Private International Law. 2nd ed. Dermatadh: Fotokop Wilhelm Wethert, 1977.

වාරසාරලෙක්සරජාව්ගණය

Becbott, Sir Eric. Diplomatic Claims in respect of Injurris to Company
Grotries Transaction 17 (1931):335-340.

Dimitris, Tzouganotos. Private International Law as a means to control the multinational enterprise. Vandesbilt Journal of Transnational Law Suman 19 (1986): 477-514.

Document, Draft. Convention Concerning Recognition of the Legal Personality of Foreign Companies (Societies) Associations and Foundation. American Journal of Comparative Law 1 (1952):277-280.

Drucker, C. Thomas. Companies in Private International Law. The International and Cooperative Law Quarturly (1968): 28-56.

Garner, J. W. Legal Status of Government Ships Employed in Commerce A.J.I.L. 20 (1926):131-140.

Greece, V. Marrommatis Palestin Concessions Case (Jurisdiction). Permanent Court of International Law Justice Report (1924):12.

H., Kronstein. The nationality of International enterprises. Columbia Law Review 52 (1952): 983-1002.

Herbert, W. Briggs. Barcelona Traction: The Jur Standi of Belgium. A.J.I.L. 65 (1971): 327-345.

Jean, Raby. The right of Intervention for the protection of National: reassessing the doctrinal debates. les Cahiers de Droit de Droit June 30 (1989):441-493.

Mcnair, Lord. The National Character and Status of Corporation BYIL 4 (1923-1924):38-47.

Metzger. Nationality of Corporate Investment Under Investment Guaranty Schemes-The Relevance and Barcelona Traction. A.J.I.L. (1971): 532.

Morse, G. K. Mutual Recognition of Companies in England and the EEC. Journal of Business Law London (1972): 195-205.

Silving, Helen. A.J.I.L. (1956):410.

Timothy B. Hansen. The Legal Effect Given Stabilization Clauses in Economic Development Agreement. Virginia Journal of International Law 28 (1988): 1015-1041.

Yitzhak, Hadari. The Choice of national law applicable to the multinational enterprise and the nationality of such enterprise. Duke Law Journal (March) 1974: 1-56.

ภาคผนวก

ການພັດທະນາ

CONVENTION ON THE MULTUAL RECOGNITION
OF
COMPANIES AND BODIES CORPORATE 1968

Article 1

A company is govened by the law under whcih it has been incorporated.

Article 2

Any company established in accordance with the law mentioned in Article I will be recognised in all other States as a corporated person.

¹ "Compaines in Private International law", The American Journal of International Law, (1969) 60, pp. 522-529.

Article 3

If a company's actual seat is situated outside the territory in which the law of its incorporation is in force and if the principal business activities of the company take place outside that territory, the recognition of the company as a corporate person may be refused if its constitution is not in accordance with the law of the place where it has its actual seat.

Article 4

If a company's actual seat is situated outside the territory in which the law of its incorporation is in force and if the company has no real connection with that territory, the recognition of the company as a corporate person may be refused if its constitution is not in accordance with the law of the place where it has its actual seal.

The real connection must be established by facts other than the mere indication of a registered office, and may in particular consist of a place of business in the territory, of the origin of the share or loan capital of the company, of the nationality or habitual residence of the shareholders or of those in control of the company.

Article 5

The actual seat of a company is the place at which it has its principal center of control and management, even if the decisions which are taken at that place follow directives given by shareholder who reside elsewhere.

Article 6

A company which is recognised in accordance with the preceding provisions enjoys all rights which are conferred upon it by the law by which it is governed except rights which the State by which it is recognised refused to grant either to foreign nationals in general or to companies of a corresponding type governed by its own law.

It can however carry on its business only under the conditions which are imposed by the local concerning the carrying on of business.

Article 7

The law governing the company applies to the form and to the substance of its constitution

It applies in particular to the requirements concerning its capital, both at the time of its incorporation and in the course of its existence.

Article 8

The law governing the company determines what organs the company must have in order to operate, the powers of those organs, the rights and obligations of the persons serving as organs of the company and of the shareholders, both among each other and in relation to the company, including in particular the protection of minority shareholders and the replacement of lost or stolen share documents.

Article 9

If a company has a place of business in a state other than the state of its incorporation, the state in which that place of business is situated may impose upon the company obligations with regard to:

- (a) the publication or the registration of its constitution, its annual accounts, and the powers conferred upon its organs;
- (b) the appointment of a representative in charge of the management of the place of business and if required the application to this representative of the local laws concerning the powers and duties of members of organs of management;
- (c) the application of the local provisions concerning the representation of the employees within the enterprise, but only of those which operate at the level of the plant or place of business;
- (d) the protection of creditors through the creation of financial securities.

The State in which the place of business is situated may also, in the interest of the creditors and under the conditions laid down in its own law, liquidate the place of business and the other assets belonging to the company situated in its territory.

Article 10

The public issue of shares is governed by the provisions of the law which governs the company as well as by the law of the country in which the issue takes place. The public issue of debentures is

Article 13

Any liabilities incurred by reason of a violation of the law governing the company are governed by that law.

Article 14

Any law which would be applicable by virtue of the preceding articles can be excluded if in a given case its application would lead to a result clearly incompatible with the public policy of the forum.

ການພົມວັດ ۱

DRAFT CONVENTION CONCERNING RECOGNITION OF THE LEGAL PERSONALITY
OF FOREIGN COMPANIES (SOCIETES), ASSOCIATIONS, AND FOUNDATIONS^۱

Article 1

Legal personality, acquired by a company, association, or foundation under the law of the contracting State where the formalities of registration or publication have been complied with and where its charter seat is located, shall be recognized as of course in the other contracting States, provided that, in addition to the capacity to proceed in court, it imports at least capacity to hold property and to enter into contracts and other legal acts.

Legal personality, acquired without formality of registration or publication, shall be recognized as of course, under the same condition, if the company, association, or foundation has been established in accordance with the law which governs the same.

^۱ Document, A.J.C.L. 1 (1952): 277-280.

Article 2

Nevertheless, personality, acquired in conformity with the provisions of article 1, need not be recognized in another contracting State the law of which takes into consideration the real seat, if said seat is there considered as being located in its territory.

Personality need not be recognized in another contracting State the law of which takes into consideration the real seat, if said seat is there considered as being located in a State the law of which likewise takes the same into consideration.

A company, association, or foundation is deemed to have its real seat at the place where its central administration is established.

The provisions of paragraphs 1 and 2 are not applicable, if the company, association, or foundation, within a reasonable period, transfers its real seat to a State which accords personality without taking such seat into consideration.

Article 3

Continuity of personality shall be recognized in all the contracting States, in case of transfer of the charter seat from one of the contracting States to another, if such continuity is recognized in the two States interested.

The provisions of paragraphs 1 and 2 of article 2 are not applicable, if, within a reasonable period, the company, association, or foundation transfers its charter seat to the State of the real seat.

Article 4

Merger of companies, associations, or foundations which have acquired personality in the same contracting State, occurring within such State, shall be recognized in the other contracting States.

Merger of a company, association, or foundation, which has acquired personality in one of the contracting States, with a company, association, or foundation, which has acquired personality in another contracting State, shall be recognized in all the contracting States in case it is recognized in the States interested.

Article 5

Recognition of legal pesonality implies the capacity which is attached thereto by the law under which it has been acquired.

Nevertheless, rights which the law of the State of recognition does not grant to companies, associations, and foundations of the corresponding type, may be refused.

The State of recognition may likewise regulate the extent of the capacity to hold property in its territory.

Personality shall in any case include the capacity to proceed in court, whether as plaintiff or as defendant, in accordance with the laws of the territory.

Article 6

Companies, associations, and foundations, to which the law which governs them does not grant personality, shall have, within the territory of the other contracting States, the legal situation which such has accords to them, notably as respects capacity to proceed in court and relations with creditors.

They shall not have a right to more favorable legal treatment in the other contracting States, even if they satisfy all the conditions which in such States confer the benefit of personality.

Nevertheless, rights which the law of such States does not accord to companies, associations, and foundations of the corresponding type, may be refused.

Such States may likewise regulate the extent of capacity to hold property in their territory.

Article 7

Admission for establishment, operation, and, in general, permanent exercise of activities in the territory of the State of recognition, is governed by the laws of such State.

Article 8

In each contracting State the application of the provisions of the present Convention may be excluded on a ground of public policy.

Article 9

Each contracting State, on signing or ratifying the present Convention or on adhering hereto, may reserve the faculty of limiting the scope of its application, as defined in article 1.

A State which shall have availed itself of the faculty contemplated in the preceding paragraph may not claim the application of the present Convention by the other contracting States, as respects the categories which it shall have excluded.

Article 10

The present Convention is open for the signatures of the States represented at the Seventh Session of the Conference on Private International Law.

It shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of The Netherlands.

A proces-verbal of each deposit of instruments of ratification shall be made, a duly certified copy whereof shall be sent by diplomatic channels to each of the signatory States.

Article 11

The present Convention shall enter into effect on the sixtieth day from the deposit of the fifth instrument of ratification contemplated by article 10, paragraph 2.

As respects each isgnatory State ratifying the Convention subsequently, it shall enter into effect on the sixtieth day from the date of the deposit of its instrument of ratification.

Article 12

The present Convention applies as of course to the metropolitan territories of the contracting States.

If a contracting States desires extension hereof to all its other territories, or to those other territories for the international relations of which it provides, it shall notify its intention to such effect by a document which shall be deposited with the Ministry of

Foreign Affairs of The Netherlands. The latter shall transmit by diplomatic channels a duly certified copy thereof to each one of the contracting States. The present convention shall enter into effect for such territories on the sixtieth day from the date of the deposit of the act of notification mentioned above.

It is understood that the notification contemplated by paragraph 2 of the present article shall have effect only after the coming into force of the present Convention, pursuant to article 11, first paragraph.

Article 13

Any State not represented at the Seventh Session of the Hague Conference may adhere to the present Convention.

The instruments of adhesion shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of The Netherlands.

The latter shall transmit by diplomatic channels a duly certified copy thereof to each one of the contracting States.

The adhesion shall have effect only for relations between the adhering State and States which do not make objection within six months from such communication.

It is understood that the deposit of the act of adhesion may take place only after the coming into force of the present Convention, pursuant to article 11, first paragraph.

Article 14

The present Convention shall have a duration of five years, starting from the date indicated in article 11, paragraph 1, of the present Convention. This period shall commence to run from such date even for States which shall have ratified or adhered to it subsequently.

The Convention shall be renewed tacitly every five years, in the absence of denunciation.

A denunciation must be notified, at least six months before the expiration of the period, to the Ministry of Foreign Affairs of The Netherlands, which shall give notice thereof to all the other contracting States.

The denunciation may be limited to the territories, or to certain of the territories, indicated in a notification made pursuant to article 12, paragraph 2.

The denunciation shall have effect only as respects the State which shall have given notice thereof. The Convention shall remain in effect for the other contracting States.

នាមអ្នក ៦

The Institute of International Law's Rules (1956)
by the Conference on Private International Law
at The Hague and by the International Law Association

First Article

A company is governed by the law under which it has been incorporated.

Article 2

Any company established in accordance with the law mentioned in the First Article will be recognised in all other States as a corporate person.

Article 3

If a company's actual seat is situated outside the territory in which the law of its incorporation is in force and if the principal business activities of the company take place outside that territory, the recognition of the company as a corporate person may be refused if its constitution is not in accordance with the law of the place where it has its actual seat.

Article 4

If a company's actual seat is situated outside the territory in which the law of its incorporation is in force and if the company has no real connection with that territory, the recognition of the company as a corporate person may be refused if its constitution is not in accordance with the law of the place where it has its actual seat.

The real connection must be established by facts other than the mere indication of a registered office, and may in particular consist of a place of business in the territory, of the origin of the share or loan capital of the company, of the nationality or habitual residence of the shareholders or of those in control of the company.

Article 5

The actual Seat of a company is the place at whcih it has its principal center of control and management, even if the decisions which are taken at that place follow directives given by shareholders who reside elsewhere.

Article 6

A company which is recognised in accordance with the preceding provisions enjoys all rights which are conferred upon it by the law by which it is governed, except rights which the State by which it is recognised refuses to grant either to foreign nationals in general or to companies of a corresponding type governed by its own law.

It can however carry on its business only under the conditions which are imposed by the local laws concerning the carrying on of business.

Article 7

The law governing the company applies to the form and to the substance of its constitution.

It applies in particular to the requirements concerning its capital, both at the time of its incorporation and in the course of its existence.

Article 8

The law governing the company determines what organs the company must have in order to operate, the powers of those organs, the rights and obligations of the persons serving as organs of the company and of the shareholders, both among each other and in relation to the company, including in particular the protection of minority shareholders and the replacement of lost or stolen share documents.

Article 9

If a company has a place of business in a State other than the State of its incorporation, the State in which that place of business is situated may impose upon the company obligations with regard to:

- (a) the publication or the registration of its constitution, its annual accounts, and the powers conferred upon its organs;
- (b) the appointment of a representative in charge of the management of the place of business and, if required, the application to this representative of the local laws concerning the powers and duties of members of organs of management;
- (c) the application of the local provisions concerning the representation of the employees within the enterprise, but only of those which operate at the level of the plant or place of business;

(d) the protection of creditors through the creation of financial securities.

The State in which the place of business is situated may also, in the interest of the creditors and under the conditions laid down in its own law, liquidate the place of business and the other assets belonging to the company situated in its territory.

Article 10

The public issue of shares is governed by the provisions of the law which governs the company as well as by the law of the country in which the issue takes place. The public issue of debentures is governed by the provisions of the proper law of the contract of loan as well as by the law of the country in which the issue takes place.

Article 11

The powers of the organs of the company to act on its behalf are governed by the law which governs the company. The liability of a person who has entered into a transaction by which the company is not bound is governed by the law of the place at which he has entered into that transaction.

Article 12

If a contract has been concluded in a country other than that in which the company is incorporated, the company cannot rely on any limitations of the power to act on behalf of the company which the law governing the company imposes upon the organ of the company that has concluded the contract if such limitations do not exist under the law of the place where the contract was concluded and if the other party to the contract did not have reasonable notice of the provisions of the law governing the company.

For the purposes of the preceding provision a contract is deemed to have been concluded in a given country only if it has been concluded there inter praesentes or, in the case of contracts by correspondence, if both the offer and the acceptance have taken place in that country.

Article 13

Any liabilities incurred by reason of a violation of the law governing the company are governed by that law.

Article 14

Any law which would be applicable by virtue of the preceding articles can be excluded if in a given case its application would lead to a result clearly incompatible with the public policy of the forum.

ການພັນກຳ ຈ

BUSTAMANTE CODE OF PRIVATE INTERNATIONAL LAW

Adopted at Havana, February 20, 1928

4 Hudson, International Legislation, at 2283

Article 16

The nationality of origin of corporations and foundations shall be determined by the law of the State which authorizes or approves them.

Article 17

The nationality of origin of associations shall be the nationality of the country in which they are constituted, and therein they shall be registered or recorded if such requisite is demanded by the local legislation.

Article 18

Unincorporated civil, commercial, or industrial societies or companies shall have the nationality provided by the articles of associations or, in an applicable case, that the place where its principal management of governing body is habitually located.

Article 19

With respect to stock corporations, nationality shall be determined by the articles of incorporation or, in an applicable case, by the law of the place where the general meeting of shareholders is normally held, and in the absence thereof, by the law of the place where its principal governing or administrative board or council is located.

Article 20

Change of nationality of corporations, foundations, associations and partnerships except in cases of change of territorial sovereignty, should be subject to the conditions required by their old law and by the new...

Article 21

The provisions of Article 9, in so far as they concern juristic persons, and those of Articles 16 and 20, shall not be applied in the contracting States which do not ascribe nationality to juristic persons.

ภาคผนวก ๒

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ^๑

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ"

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อผู้สำนักงานคณะกรรมการสิบวันແตร์วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^๑ หนังสือสำเนาเอกสารขอพระราชทาน ลร. 0102/1273 ลงวันที่ 25 มกราคม 2522

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"นิติบุคคลต่างประเทศ" หมายความว่า นิติบุคคลซึ่งได้จดทะเบียน หรือจดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

"ธุรกิจ" หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การขนส่ง การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น ที่มีช่องกระทำเป็นการค้า

"ผู้งานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดิกรหัสเบียนการค้า และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอธิบดิกรหัสเบียนการค้ามอบหมายด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว นิติบุคคลต่างประเทศจะประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ได้ต่อเมื่อ ได้จดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแล้ว

การขอจดทะเบียนและการออกใบสำคัญการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี การและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย

นิติบุคคลต่างประเทศที่ได้จดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่า มีลัญชาติไทย และให้สถานภาพทางกฎหมายของนิติบุคคลต่างประเทศดังกล่าว ได้รับการยอมรับ นับถือภายในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ในการขอจดทะเบียนให้นิติบุคคลต่างประเทศยื่นคำขอจดทะเบียนตามแบบ พิมพ์ที่นายทะเบียนกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานเอกสารดังต่อไปนี้

(1) สำเนาของหนังสือบริคแพลนหรือบัญชีรายรับ支出ประจำเดือนและข้อบังคับของนิติบุคคลต่างประเทศ หรือเอกสารที่แสดงการก่อตั้งนิติบุคคลนั้น

(2) หลักฐานการนำเงินเข้ามาในราชอาณาจักร

(3) บัญชีรายรื่นกรรมการ ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

ก) ชื่อ อายุ ลักษณะ ที่อยู่และอาชีพ ถ้าเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนของนิติบุคคลอื่น ไม่ว่าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศหรือนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ในเวลาเดียวกันก็ให้แสดงรายละเอียดดังกล่าวด้วย

ข) หลักฐานแสดงอำนาจหรือข้อจำกัดอำนาจของกรรมการ ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี

(4) เอกสารแสดงอำนาจของผู้แทน หรือหนังสือมอบอำนาจให้แก่ตัวแทนให้กระทำการแทนในราชอาณาจักร

(5) หลักฐานเอกสารอื่นตามที่นายทะเบียนกำหนด

เอกสารตาม (1), (3) และ (4) ต้องมีคำรับรองของผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ได้จดทะเบียน หรือจดตั้งนิติบุคคลนั้น พร้อมด้วยคำรับรองของสถานทูต หรือสถานกงสุลไทย

มาตรา 6 ในการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อนิติบุคคลต่างประเทศ
- (2) ประเภทธุรกิจที่ประกอบในต่างประเทศ
- (3) วัตถุประสงค์ของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (4) ที่นัดหมายเบียนและทุนที่ชำระแล้วของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (5) ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (6) ชื่อกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ซึ่งมีอำนาจลงลายมือชื่อผูกพันนิติบุคคลต่างประเทศ และข้อจำกัดอำนาจ ถ้ามี
- (7) ประเภทธุรกิจที่ประกอบในราชอาณาจักร
- (8) ที่ตั้งสำนักงานสาขา หรือสำนักงานตัวแทนในราชอาณาจักร
- (9) ทุนที่นำมาใช้ในการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร

- (10) ชื่อ และที่อยู่ของผู้แทนหรือตัวแทน ให้กระทำการแทนนิติบุคคลต่างประเทศในราชอาณาจักร และข้อจำกัดอำนาจ ถ้ามี
- (11) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 การประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้ จะไม่ขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ได้

(1) การรับจ้างทำของ หรือรับจ้างแรงงานเป็นครั้งคราวที่งานล้วนใหญ่กระทำนอกราชอาณาจักร

(2) การประกอบธุรกิจเป็นการชั่วคราวมีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเริ่มประกอบธุรกิจ

(3) การประกอบธุรกิจอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 ในกรณีการรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง และให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือนำบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำได้ตามความจำเป็น

มาตรา 9 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนพร้อมด้วยหลักฐานเอกสาร ตามมาตรา 5 และเห็นว่าคำขอนั้นถูกต้อง และวัตถุประสงค์หรือธุรกิจที่จะประกอบไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย หรือไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น และให้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนแก่ผู้ขอภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และหลักฐานเอกสารถูกต้อง

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนเป็นหนังสือให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยเร็ว และผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนแต่รัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 10 ในกรณีที่ใบสำคัญการจดทะเบียนสูญหาย หรือถูกทำลายในลักษณะใดๆ ให้นิติบุคคลต่างประเทศนั้น ยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย หรือถูกทำลายนั้น

การขอรับใบแทนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 บุคคลใดประสงค์จะตรวจหรือคัดข้อความในทะเบียน หรือเอกสารซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ หรือจะขอให้นายทะเบียนคัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร พร้อมด้วยคำรับรองของนายทะเบียนว่าถูกต้อง หรือจะขอให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองรายการใดที่จดทะเบียนไว้ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา 12 เมื่อได้ใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา 9 แล้ว ให้นิติบุคคลต่างประเทศปฏิบัติตามนี้

(1) แสดงชื่อเต็มของประเทศไทยที่นิติบุคคลนั้นได้จดทะเบียน หรือจัดตั้งขึ้น และแสดงชื่อที่ตั้งสำนักงานและเลขทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในราชอาณาจักรไว้ในจดหมาย ประกาศ ใบแจ้งความ ในล่วงของ และใบเสร็จรับเงิน

(2) แสดงชื่อนิติบุคคลต่างประเทศไว้ในดวงตรา

(3) แสดงใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา 9 ไว้ในที่เบิดเผยแพร่ ณ สำนักงานตัวแทนหรือสำนักงานสาขา

(4) จัดให้มีบัญชีของนิติบุคคลต่างประเทศไว้หน้าสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา และดำเนินการมิให้มีบัญชีอีกด้วย ในกรณีที่เลิกใช้สถานที่นั้นเป็นสำนักงานตัวแทนหรือสำนักงานสาขา หรือในกรณีที่เลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรแล้ว

การจัดให้มี หรือการดำเนินการมิให้มีบัญชีอีกตาม (4) ต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ หรือเลิกใช้สถานที่นั้นเป็นสำนักงานตัวแทนหรือสำนักงานสาขา หรือเลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

มาตรา 13 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการตามมาตรา 6 ให้นิติบุคคลต่างประเทศ ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ แล้ววิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงภายใต้ในหลักสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับแก่บุคคลภายนอก จนกว่านายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวนั้น เว้นแต่บุคคลภายนอกจะรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงนั้นแล้ว

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจสั่งขยายให้ออกได้ตามความจำเป็น

มาตรา 14 นิติบุคคลที่จดทะเบียนตามมาตรา 4 ต้องมีผู้แทนหรือตัวแทน เพื่อกราบแทนนิติบุคคลนั้นในราชอาณาจักร

มาตรา 15 เว้นแต่จะมีข้อกำหนดไว้ในหนังสือมอบอำนาจเป็นอย่างอื่น ผู้แทนหรือตัวแทนในราชอาณาจักรของนิติบุคคลต่างประเทศมีอำนาจกระทำการใด ๆ ในทางจัดการแทนนิติบุคคลต่างประเทศ ได้ภายในขอบเขตถูกประسลงค์ของนิติบุคคลนั้น

ในการทำสัญญาแทน หรือในนามของนิติบุคคลต่างประเทศ ผู้แทนหรือตัวแทนในราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบลักษณะนี้เป็นการล่วงตัวร่วมกับนิติบุคคลต่างประเทศ

ในกรณีที่นิติบุคคลต่างประเทศกระทำการผิดตามกฎหมายใด และกฎหมายนี้บัญญัติให้กรรมการผู้จัดการ ผู้แทน หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลต้องรับผิดชอบในทางอาญาเป็นล่วงตัว ให้ผู้แทน หรือตัวแทนในราชอาณาจักรของนิติบุคคลต่างประเทศที่ร่วมกระทำการนั้น ต้องรับผิดในทางอาญาเป็นล่วงตัวด้วย

มาตรา 16 ห้ามมิให้นิติบุคคลต่างประเทศต้องจัดทำงบดุล และบัญชีกำไรขาดทุน สำหรับการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรครึ่งแรก ภายใต้เงื่อนไขเดือนนับแต่วันจดทะเบียน และทุกรอบลินส่องเดือน อันจัดว่าเป็นรอบบัญชีของนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้จัดทำงบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนก่อนครบรอบลินส่องเดือน

ในกรณีที่การประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่างประเทศประเทกได้มีอำนาจผลกำไร หรือขาดทุนที่แท้จริงของธุรกิจนี้ในประเทศไทยได้ รัฐมนตรีอาจสั่งให้นิติบุคคลต่างประเทศประเทกนั้นล้างบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายแทนการล้างบัญชีกำไรขาดทุนได้

ในกรณีที่การประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่างประเทศประเภทใดไม่อาจหาผลกำไร หรือขาดทุนที่แท้จริงของธุรกิจนั้นในประเทศไทยได้ รัฐมนตรีอาจสั่งให้นิติบุคคลต่างประเทศประเภทนั้นส่งบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายแทนการส่งบัญชีกำไรขาดทุนได้

งบดุลและบัญชีกำไรขาดทุน หรือบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายตามมาตราหนึ่ง ต้องแสดงรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบ

มาตรา 18 นิติบุคคลต่างประเทศต้องจัดส่งรายการการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรประจำปี พร้อมด้วยสำเนางบดุลและบัญชีกำไรขาดทุน ตามมาตรา 17 ที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจสอบแล้ว และมีคำรับรองถูกต้องของผู้แทน หรือตัวแทนนิติบุคคลนั้นไปยังนายทะเบียนตามจำนวนที่นายทะเบียนกำหนด ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันล็ื่นรอบบีททางบัญชี รายงานดังกล่าวต้องมีรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสำเนางบดุลและบัญชีกำไรขาดทุน พร้อมด้วยเอกสารต่าง ๆ ที่ได้รับ ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินที่แท้จริงของนิติบุคคลต่างประเทศนั้น นายทะเบียนจะสั่งให้ยื่นหลักฐานหรือเอกสารอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา 20 เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ และได้ใบสำคัญการจดทะเบียนให้แล้วตามมาตรา 9 ให้ถือว่าสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานอื่นได้ที่จดทะเบียนไว้แล้วเป็นภูมิลำเนาในราชอาณาจักรของนิติบุคคลนั้นด้วย

คำคู่ความหรือเอกสารใดที่จะส่งให้แก่นิติบุคคลต่างประเทศ เมื่อได้ส่งไปยังบุคคลที่ได้ระบุไว้ตามมาตรา 6 (10) แล้ว ให้ถือว่าได้ส่งให้แก่นิติบุคคลต่างประเทศโดยชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความ หรือเอกสารให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ด้วยเหตุใด ๆ ให้ถือว่าได้ส่งคำคู่ความ หรือเอกสารนั้นไปให้แก่นิติบุคคลต่างประเทศโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถ้าหากได้ส่งหรือปิดคำคู่ความ หรือเอกสารนั้น ณ สำนักงานตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 21 ให้ นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนนิิติบุคคลต่างประเทศได้ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่า

- (1) นิติบุคคลต่างประเทศไม่เริ่มดำเนินกิจกรรมภายในหนึ่งปีนับแต่วันจดทะเบียน หรือหยุดกิจการติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสหปี
- (2) ผู้สำเร็จบัญชีของนิติบุคคลต่างประเทศมิได้รายงานผลการชำระบัญชีให้นายทะเบียนทราบเป็นเวลาติดต่อกันหนึ่งปี
- (3) นิติบุคคลต่างประเทศผ่านมาตรา 16 แห่งพระราชบัญชีดังนี้
- (4) นิติบุคคลต่างประเทศกระทำการอันเป็นการหลอกลวงประชาชน หรือทำให้เลียหายแก่เศรษฐกิจ หรือการค้า หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ
- (5) นิติบุคคลต่างประเทศเลก หรือล้มละลาย นิติบุคคลต่างประเทศที่เพิกถอนนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มิลิขิธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนทะเบียน คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 22 เมื่อนิติบุคคลต่างประเทศประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ให้ผู้แทนหรือตัวแทนของนิติบุคคลตั้งกล่าว แจ้งการเลิกต่อนายทะเบียนก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจ และให้ดำเนินการชำระบัญชีตามมาตรา 24

มาตรา 23 ในกรณีที่นิติบุคคลต่างประเทศ ผู้แทน ตัวแทน หรือผู้บริหารกิจการของนิติบุคคลต่างประเทศกระทำการอันเป็นการชัดต่อภูมาย ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม อันดีของประชาชน พนักงานอัยการ อาจร้องขอให้ศาลสั่งให้นิติบุคคลต่างประเทศนี้เลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรได้

มาตรา 24 ในกรณีที่นิติบุคคลต่างประเทศเกิดภัยเบี่ยนตามมาตรา 21 หรือเลิกประกอบธุรกิจตามมาตรา 22 หรือถูกศาลลังส์ให้เลิกประกอบธุรกิจตามมาตรา 21 หรือมาตรา 28 ให้นิติบุคคลต่างประเทศตั้งผู้ชาระนักกฎหมายในกำหนดเวลาสามสิบวันแต่วันที่ถูกเพิกถอนภัยเบี่ยนหรือเลิกประกอบธุรกิจ หรือถูกศาลลังส์ให้เลิกประกอบธุรกิจ เพื่อจัดการชำระนักกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมงานทรัพย์สิน และหนี้สินของนิติบุคคลนั้นในราชอาณาจักร ให้เสร็จไปโดยให้นำบทบัญชีแห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการชำระนักกฎหมายห้ามหุ้นส่วนและบริษัทมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการชำระนักกฎหมายของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งนั้น การได้ที่ประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ ให้การนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้แทน หรือตัวแทนของนิติบุคคลนั้น เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้แทนหรือตัวแทนเป็นผู้ชาระนักกฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบี่ยน

ให้ผู้ชาระนักกฎหมายตามวรรคหนึ่งชาระหนี้แก่เจ้าหนี้ในราชอาณาจักรก่อนเจ้าหนี้ออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้ชาระนักกฎหมายตามมาตรา 24 ไม่กระทำการใดซึ่งต้องกระทำในการชำระนักกฎหมาย ให้นายทะเบี่ยนมีคำสั่งให้ผู้ชาระนักกฎหมายกระทำการนั้นได้ ภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบี่ยนกำหนด

มาตรา 26 ในกรณีที่นิติบุคคลต่างประเทศไม่ตั้งผู้ชาระนักกฎหมายในกำหนดเวลา ตามมาตรา 24 ให้นายทะเบี่ยนมีอำนาจตั้งผู้ชาระนักกฎหมายและกำหนดค่าตอบแทนที่นายทะเบี่ยนเห็นสมควร

มาตรา 27 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบี่ยนและนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในสำนักงานและสถานที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรของนิติบุคคลต่างประเทศในระหว่างเวลาทำการของนิติบุคคลตั้น เพื่อตรวจสอบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่นิติบุคคลต่างประเทศต้องจัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งมีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำด้วย ในกรณีให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวนั้นอ่านรายความลับๆ กันให้ตามสมควร

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 28 นิติบุคคลต่างประเทศได้ประกอบธุรกิจที่มิใช่ธุรกิจตามมาตรา 7 ในราชอาณาจกร โดยมิได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ได้กระทำการแทนนิติบุคคลต่างประเทศดังกล่าว ต้องระหว่างไทยปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจในราชอาณาจกรของนิติบุคคลต่างประเทศนี้ด้วย

มาตรา 29 นิติบุคคลต่างประเทศได้ชิงได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12, มาตรา 13, มาตรา 17, มาตรา 18 หรือมาตรา 19 ต้องระหว่างไทยปรับตั้งแต่นึงหมื่นบาทถ้วนห้าหมื่นบาท

มาตรา 30 นิติบุคคลต่างประเทศได้ชิงจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ฝ่าฝืนมาตรา 16 ต้องระหว่างไทยปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถ้วนห้าหมื่นบาท

มาตรา 31 ผู้สำราญบุญชี้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนเชิงลับตามมาตรา 25 ต้องระหว่างไทยปรับตั้งแต่นึงหมื่นบาทถ้วนห้าหมื่นบาท

มาตรา 32 ผู้ได้ขัดขวางหรือไม่อ่าน่วยความล่วงละเมิดให้แก่นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 33 ในการใดที่นิติบุคคลต่างประเทศกระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้แทนหรือตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้นด้วย

มาตรา 34 ให้แก่บุคคลต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจที่มิใช่ธุรกิจตามมาตรา 7 ในราชอาณาจักรอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้มีสิทธิประกอบธุรกิจได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน

มาตรา 35 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับอุปกูรกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อบัญชีการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ๒

ร่าง

พระราชบัญญัติจดทะเบียนกิจการค้าร่วม^๑

พ.ศ.....

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วย กิจการค้าร่วมค้า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจดทะเบียนกิจการร่วมค้า
พ.ศ....."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อ พ้นกำหนดยกสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

^๑ จากราชการกรมทบทวนการค้า ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๐ ประจำเดือน มกราคม-
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ โดย ประเทือง ศรีรอดบาง หน้า ๑๑-๒๔.

**มาตรา 3 บรรดาภูมิราย กกฎ ข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน**

**หมวดที่ 1
บททั่วไป**

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"กิจการร่วมค้า" หมายถึง กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้า หรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมด้า คณบุคคลที่มิใช่บุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า และให้หมายความถึงผู้ชี้งอธิบดีกรมทะเบียนการค้ามอบหมายด้วย

"ผู้ทรงรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**มาตรา 5 บุคคลใดประสงค์จะตรวจ หรือคัดข้อความในทะเบียน หรือเอกสารซึ่ง
นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ หรือจะขอให้นายทะเบียนคัดสำเนา หรือถ่ายเอกสารพร้อมด้วยคำ
รับรองของนายทะเบียนว่าถูกต้อง หรือจะขอให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองรายการใดก็
จดทะเบียนไว้ให้ยื่นคำขออนุมัติต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งเสียค่าธรรมเนียม**

**มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดแบบพิมพ์ต่าง ๆ และออกกฎหมายในเรื่อง
ดังต่อไปนี้**

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอจดทะเบียน และการรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (3) ยกเว้นค่าธรรมเนียม
- (4) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 2

การจดทะเบียนและวิธีการจัดการ

มาตรา 7 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การประกอบกิจการร่วมค้าในราชอาณาจกร จะกระท้าได้ต่อเมื่อได้จดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแล้ว

การขอจดทะเบียนและการออกใบสำคัญการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กิจการร่วมค้าที่ได้จดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่าลักษณะไทยและให้สถานภาพทางกฎหมายของกิจการร่วมค้าดังกล่าวได้รับการยอมรับันถือว่าในราชอาณาจกร

มาตรา 8 ในการขอจดทะเบียนกิจการร่วมค้านี้ ให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายยื่นคำขอจดทะเบียนตามแบบพิมพ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วยหลักฐานเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาของหนังสือลักษณะที่ระบุวัตถุประสงค์ ข้อมูลของลักษณะและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) หลักฐานการนำเงินเข้ามาในราชอาณาจักร
- (3) บัญชีรายรับ กรรมการ ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือผู้จัดการของคู่ลักษณะร่วมค้าแต่ละฝ่ายแล้วแต่กรณี ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดดังนี้
- ก) ชื่อ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพ
 - ข) หลักฐานแสดงอำนาจหรือข้อจำกัดอำนาจของกรรมการ ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี
- (4) หลักฐานเอกสารอื่นตามที่นายทะเบียนกำหนด

ให้ผู้ขอจดทะเบียนล่งสำเนาคำขอและเอกสารประกอบอักษรนิ่งชุด พร้อมคำขอจดทะเบียนนี้ และให้นายทะเบียนล่งสำเนานี้ไปยังกรมสรรพากร เพื่อดำเนินการตามประมวลรัชฎาภรณ์ต่อไป

- มาตรา 9** ในกรณีจดทะเบียนกิจการร่วมค้า ให้มีรายการดังต่อไปนี้
- (1) ชื่อของคู่ลักษณะแต่ละฝ่ายที่เข้าทำกิจการร่วมค้า
 - (2) ประเภทของธุรกิจที่จะประกอบตามกิจการร่วมค้า
 - (3) จำนวนทุนที่จะประกอบตามกิจการร่วมค้า
 - (4) ชื่อผู้บริหารงานตามกิจการร่วมค้า ซึ่งมีอำนาจลงลายมือชื่อผูกพันคู่ลักษณะร่วมค้า และข้อจำกัดอำนาจ ถ้ามี
 - (5) สถานที่ใช้ในการประกอบกิจการร่วมค้า
 - (6) ถ้าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศก็ให้แสดงจำนวนเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
 - (7) ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 การประกอบกิจการร่วมค้าดังต่อไปนี้ ไม่ต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

- (1) กิจการร่วมค้าเพื่อประกอบธุรกิจที่มีคู่ลักษณะผ่ายนั่ง หรือรายฝ่ายเป็นหน่วยราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
 (2) กิจการร่วมค้าเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการยกเว้นในกฎหมายกรุง

มาตรา 11 ถ้าคำขอจดทะเบียน หรือเอกสารที่จะต้องจดทะเบียนไม่มีรายการบริบูรณ์ตามที่บังคับไว้ในพระราชบัญญัตินี้ว่าให้จดแจ้งก็ตี หรือถ้ารายการอันได้ชื่อจดแจ้งในคำขอ หรือในเอกสารนั้นขัดกับกฎหมายก็ตี หรือถ้าเอกสารได้ชื่อกำหนดไว้ว่าให้ล่งตัวด้วยกันกับคำขอจดทะเบียนยังขาดอยู่มิได้ล่งให้ครบก็ตี หรือถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้ออื่นซึ่งกฎหมายบังคับไว้ก็ตี นายทะเบียนจะไม่ยอมรับจดทะเบียนก็ได้ จนกว่าคำขอจดทะเบียนหรือเอกสารนั้นจะได้ทำให้บริบูรณ์ หรือแก้ไขให้ถูกต้อง หรือได้ล่งเอกสารซึ่งกำหนดไว้ในครบถ้วนหรือได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อนั้นแล้ว

นายทะเบียนมีอำนาจที่จะไม่รับจดทะเบียนกิจการร่วมค้าที่มีข้อลักษณะ หรือมีข้อบังคับการประกอบกิจการดังต่อไปนี้

- (1) ข้อลักษณะและหรือข้อบังคับ ที่ทำให้คู่ลักษณะผ่ายได้ผ่านนั่ง หรือรายฝ่ายต้องเสียประโยชน์โดยชัดแจ้ง
 (2) ข้อลักษณะและหรือข้อบังคับที่เป็นการลงให้คู่ลักษณะผ่ายได้ผ่านนั่ง หรือรายฝ่ายหลงผิด
 (3) ข้อลักษณะและหรือข้อบังคับ อันมีวัตถุประสงค์เป็นการหลอกลวงประชาชนหรือทำให้เสียหายแก่เศรษฐกิจหรือการค้า หรืออาจจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย

มาตรา 12 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียน พร้อมด้วยหลักฐานเอกสารตามมาตรา 8 และเห็นว่าคำขอนี้ถูกต้อง แล้วทูลปะร่องค์หรือธุรกิจที่จะประกอบไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย หรือไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนกิจการร่วมค้านั่น และให้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนแก่ผู้ของภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และหลักฐานเอกสารถูกต้อง

ในการพิท่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนเป็นหนังสือให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยเร็ว และผู้ขอจดทะเบียน หรือผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งและหรือประโภชน์แห่งการวินิจฉัย รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการเพื่อชี้ยืนการวินิจฉัยนี้ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 13 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการตามมาตรา ๙ ให้คู่ลักษณะร่วมค้ายื่นคำขอเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่มีผลใช้นับคับแก่บุคคลภายนอกจนกว่านายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวแล้ว เว้นแต่บุคคลภายนอกจะรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น

การโอนหรือการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นหรือผู้ร่วมค้า ถ้าหากว่าข้อบังคับของการร่วมค้าไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น จะต้องได้รับความยินยอมจากคู่ลักษณะทุกฝ่ายและการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากนายทะเบียน

กำหนดเวลาตามวาระคนี้ นายทะเบียนอาจสั่งขยายให้ออกได้ตามความจำเป็น

มาตรา 14 เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนกิจการร่วมค้า และได้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนให้แล้วตามมาตรา ๑๒ ให้ถือว่าสำนักงานตัวแทนหรือสำนักงานอื่นใดที่จดทะเบียนไว้นั้นเป็นกฎหมายดำเนินการของคู่ลักษณะร่วมค้านั้น

คำคู่ความหรือเอกสารใดที่จะส่งให้แก่คู่ลักษณะร่วมค้า เมื่อได้ส่งไปยังบุคคลที่ได้ระบุไว้ตามมาตรา ๘(๓) แล้ว ให้ถือว่าได้ส่งให้แก่คู่ลักษณะร่วมค้าโดยชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดให้แก่บุคคลตามวาระคนี้ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าได้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารนั้นไปให้แก่คู่ลักษณะร่วมค้าโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถ้าหากว่าได้ส่งหรือปิดคำคู่ความหรือเอกสารนั้น ณ สำนักงานตามวาระคนี้

มาตรา 15 ในกรณีที่ใบสำคัญการจดทะเบียนลัญญาหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้คู่สัญญาร่วมค้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้ทราบถึงการลัญญาหรือถูกทำลายนั้น การขอรับใบแทนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 เมื่อได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา 12 แล้ว ให้คู่สัญญาร่วมค้าปฏิบัติตามนี้

- (1) แสดงชื่อ ที่ตั้งสำนักงานและเลขทะเบียนของกิจการร่วมค้าไว้ในจดหมายประกาศไปแจ้งความ ในส่วนของและใบเสร็จรับเงิน
- (2) แสดงชื่อของคู่สัญญาร่วมค้าไว้ในดวงตรา
- (3) แสดงใบสำคัญการขอจดทะเบียนตามมาตรา 12 ไว้ในที่เปิดเผย สำนักงานตัวแทนหรือสำนักงานสาขา
- (4) จัดให้มีบัญชีของการร่วมค้าไว้หน้าสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขาและดำเนินการมีให้มีบัญชีอย่างล่าวainในกรณีที่เลิกใช้สถานที่นั้นเป็นสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขาหรือในกรณีที่เลิกประกอบธุรกิจแล้ว

การจัดให้มีหรือการดำเนินการมีให้มีบัญชีตาม (4) ต้องกระทำการในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนกิจการร่วมค้า หรือเลิกใช้สถานที่นั้นเป็นสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา หรือเลิกประกอบกิจการแล้วแต่กรณี

มาตรา 17 เว้นแต่จะมีข้อจำกัดไว้ในหนังสือมอบอำนาจเป็นอย่างอื่น ผู้แทนหรือตัวแทนคู่สัญญาร่วมค้ามีอำนาจกระทำการใด ๆ ในการจัดการแทนคู่สัญญาร่วมค้าได้ภายในขอบเขตถูกระงับค์ของกิจการร่วมค้า

ในการทำลัญญาแทนหรือในนามของกิจการร่วมค้า ผู้แทนหรือตัวแทนจะต้องรับผิดตามลัญญานี้เป็นการล่วงตัวร่วมกับคู่สัญญาร่วมค้า

ในกรณีที่กิจการร่วมค้ากระทำการที่เป็นความผิดต่อกฎหมายใด และกฎหมายนั้นถูกยืดให้กรรมการผู้จัดการ ผู้แทนหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของกิจการร่วมค้านั้นต้องรับผิดในทางอาญาเป็นล้วนตัว ให้ผู้แทนหรือตัวแทนของกิจการร่วมค้าที่ร่วมกระทำการนั้นต้องรับผิดในทางอาญาเป็นล้วนตัวด้วย

มาตรา 18 มติใด ๆ หรือการครอบงำจัดการเพื่อการประกอบกิจการร่วมค้าที่กระทำเท็อนต่อคู่ลักษณะผ่ายได้ฝ่ายหนึ่ง မติหรือการครอบงำจัดการ เช่นว่านี้ จะต้องได้รับความยินยอมเป็นเอกฉันท์จากคู่ลักษณะทุกฝ่าย

ในกรณีที่มติหรือการจัดการครอบงำ เพื่อประกอบกิจการร่วมค้า ได้อันจำเป็นต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จากคู่ลักษณะทุกฝ่าย ถ้ามิอาจได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เช่นว่านี้ ได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดผลทำให้การประกอบกิจการร่วมค้ามิอาจดำเนินไปตามปกติ หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณะ ผู้มีล้วนได้เลี้ยงจะร้องขอต่อนายทะเบียนให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสมือนหนึ่งว่า เป็นมติหรือการครอบงำจัดการ ได้ ที่ได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากคู่ลักษณะทุกฝ่ายและคำวินิจฉัยชี้ขาดนี้ คู่ลักษณะผ่ายได้ฝ่ายหนึ่งจะอุทธรณ์คำวินิจฉัยนี้ตามวิธิกการที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อรัฐมนตรีได้

หมวด 3 นัยน์และรายงาน

มาตรา 19 กิจการร่วมค้าจะต้องจัดทำบัญชี บัญชีกำไรขาดทุน สำหรับการประกอบกิจการรังสรรค์ภายนอกภายในสิบสองเดือนนับตั้งแต่วันเริ่มทำการร่วมค้า และทุกรอบสิบสองเดือนอันจัดว่า เป็นรอบปีทางบัญชีของกิจการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนให้จัดทำงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนก่อนครบรอบสิบสองเดือน

กิจการร่วมค้า นอกจากจะปฏิบัติตามวาระคนี้แล้ว จะต้องเสนอรายงานทางการเงิน และบัญชีตามที่นายทะเบียนจะกำหนด รวมทั้งจัดให้มีผู้สอบบัญชีที่มีคุณสมบัติตามประกาศของนายทะเบียนและจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ในกรณีที่การประกอบกิจการร่วมค้าไม่อาจหาผลกำไรหรือขาดทุนที่แท้จริงของธุรกิจนั้น ได้ รัฐมนตรีอาจสั่งให้คุ้ลัญญาร่วมค้าส่งบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายแทนบัญชีกำไรขาดทุนได้

มาตรา 20 กิจการร่วมค้าต้องจัดส่งรายงานการประกอบกิจการประจำปี พร้อมด้วย สำเนางบดุล บัญชีกำไรขาดทุนตามมาตรา 19 ที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจสอบแล้ว และมีคำรับรองถูกต้องของผู้แทนหรือหัวแทนของกิจการร่วมค้านี้ ไปยังนายทะเบียนตามจำนวนที่ นายทะเบียนกำหนด ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันล็อกบิททางบัญชี รายการดังกล่าวต้องมีรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสำเนางบดุลและบัญชีกำไรขาดทุน พร้อมด้วย คำใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ได้รับ ให้ได้แสดงให้เห็นถึงฐานทางการเงินที่แท้จริงของกิจการร่วมค้านี้ ให้นายทะเบียนทราบ

หมวด 4 การเลิกและชำระบัญชี

มาตรา 22 ให้นายทะเบียนมีอำนาจถอนทะเบียนกิจการร่วมค้าได้ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่า

(1) กิจการร่วมค้ามิได้เริ่มดำเนินกิจการภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันได้จดทะเบียน หรือหยุดกิจการติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(2) ผู้ชำระบัญชีของกิจการร่วมค้ามิได้รายงานผลการชำระบัญชีให้นายทะเบียนทราบ เป็นเวลาติดต่อกันหนึ่งปี

(3) กิจการร่วมค้าได้กระทำการอันเป็นการหลอกหลวงประชาชน หรือทำให้เสียหายแก่เศรษฐกิจหรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย

(4) คุ้สัญญาร่วมค้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเลิกหรือล้มละลาย

กิจการร่วมค้าที่ถูกเพิกถอนจะเป็นตามวรรคหนึ่ง มิใช่ที่อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ต่อรัฐมนตรีได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนจะเป็นคำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 23 เมื่อคุ้สัญญาร่วมค้าประسังค์จะเลิกประกอบกิจการร่วมค้า ให้ผู้แทนหรือตัวแทนของคุ้สัญญาร่วมค้าดังกล่าวแจ้งการเลิกต่อนายทะเบียนก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจ และให้ดำเนินการชำระบัญชีตามมาตรา 25

มาตรา 24 ในกรณีที่กิจการร่วมค้าได้ผู้แทน ตัวแทน หรือผู้บริหารกิจการร่วมค้าได้กระทำการอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานอัยการอาจร้องขอให้ศาลสั่งให้เลิกประกอบกิจการร่วมค้านี้ได้

มาตรา 25 ในกรณีที่กิจการร่วมค้าได้ถูกเพิกถอนจะเป็นตามมาตรา 22 หรือเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 23 หรือถูกศาลอสั่งให้เลิกประกอบกิจการตามมาตรา 18 หรือมาตรา 24 ให้กิจการร่วมค้าตั้งผู้ชำระบัญชีรายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันถูกเพิกถอนจะเป็นหรือเลิกประกอบกิจการ หรือถูกศาลอสั่งให้เลิกประกอบกิจการ เพื่อให้จัดการชำระบัญชีในล่วงที่เกี่ยวกับกิจการงานทรัพย์สิน และหนี้สินของกิจการร่วมค้านี้ให้เสร็จไป โดยให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหันลวนและบริษัทมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการชำระบัญชีของกิจการร่วมค้าตามวรรคหนึ่งนั้น การได้ที่ประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของประชุมใหญ่ ให้การนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้แทน หรือตัวแทนของกิจการร่วมค้านี้ เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้แทนหรือตัวแทน หรือผู้แทนหรือตัวแทนเป็นผู้ชำระบัญชี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ชาระบัญชีตามมาตรา 25 มิได้กระทำการใดซึ่งต้องกระทำใน การชาระบัญชี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ชาระบัญชีกระทำการนั้นได้ภายในกำหนดเวลาที่ นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 27 ในกรณีที่กิจการร่วมค้ามิได้ตั้งผู้ชาระบัญชีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 25 ให้นายทะเบียนมีอำนาจจัดตั้งผู้ชาระบัญชี และกำหนดค่าตอบแทนตามที่นายทะเบียนเห็นควร

หมวด 5 นายทะเบียนและหนังงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 28 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและหนังงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในสำนักงานและสถานที่ใด ๆ ของกิจการร่วมค้าในระหว่างเวลาทำการตามกิจการ ร่วมค้านั้น เพื่อตรวจสอบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่กิจการตามคู่สัญญา.r่วมค้าต้องจัดทำขึ้นตาม พระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งมีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำด้วย ในการนี้ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวบุคคลดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวแจ้งความลับเฉพาะให้ตาม สมควร

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 29 ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าการปฏิบัติเพื่อให้มีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับ ทรัพย์สินทางปัญญาตามที่ปรากฏในกิจการร่วมค้า มิได้เป็นไปอย่างถูกต้องสมบูรณ์แท้จริง นายทะเบียนมีอำนาจที่จะสั่งการตามสมควร เพื่อให้มีการปฏิบัติได้ ฯ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตาม ข้อสัญญาดังกล่าว ได้

การส่งเงินทุนผลประโยชน์อื่น ทรัพย์สิน และทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ออกนอกราชอาณาจักร นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องจนครบถ้วนแล้ว จะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

มาตรา 30 กิจกรรมร่วมค้าใดซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7, มาตรา 16, มาตรา 19, มาตรา 20 หรือมาตรา 21 ต้องระหว่างโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา 31 กิจกรรมร่วมค้าใดซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ผ่านมาตรา 17 ต้องระหว่างโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 32 ผู้กระทำการใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนชั่งสั่งตามมาตรา 26 ต้องระหว่างโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา 33 ผู้ใดซัดช้างหรือไม่อ่านวายความล่ำถากให้แก่นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือห้องจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 34 กิจการร่วมค้าใด ซึ่งประกอบธุรกิจที่มิใช่ธุรกิจตามมาตรา 7 อยู่ก่อนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้มีสิทธิประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นายเขตไก ลังการพันธุ์ เกิดวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2506 ที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรินิพิศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2527 เป็นนักเรียนทุน A.F.S. (American field Service) รุ่นที่ 19 ปี พ.ศ. 2523 - 2524 ได้รับ Diploma of international relations จากประเทศไทย นอร์เวย์ โดยทุนรัฐบาลนอร์เวย์ ปี พ.ศ. 2527 - 2528 และได้รับ Certificate on International Vistor Program จากประเทศไทย ห้องเรียน USIA ของ รัฐบาลอเมริกัน ในปี พ.ศ. 2535 ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิพิศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2530 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำคณะนิพิศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่